

7. Metody práce s dětmi

Zora Syslová

Klasifikace metod

1. METODY SLOVNÍ
 - Monologické (popis, vysvětlování, vyprávění..)
 - Dialogické (rozhovor, diskuse, dramatizace...)
 - Metody práce s učebnicí, textem

Klasifikace metod

2. METODY NÁZORNĚ DEMONSTRAČNÍ

- Pozorování
- Předvádění
- Demontrace obrazů
- Projekce

Klasifikace metod

3. METODY PRAKTICKÉ

- Nácvik poh. a prac. dovedností
- Experiment
- Pracovní činnosti
- Výtvarné činnosti

AKTIVIZUJÍCÍ METODY

- Diskusní
- Situační
- Inscenační
- Didaktické
- Komplexní – projektová výuka

Prožitkové učení

- Je založeno osobních zkušenostech, zasahuje celou osobnost toho, kdo se učí, ať je to dítě, nebo dospělý
- zahrnuje vlastní iniciativu toho, kdo se učí, i když podnět přichází zvnějšku
- navazuje na přirozené zákonitosti spontánního stylu učení dítěte (učení v širším slova smyslu)

Znaky prožitkového učení

- spontaneita
- objevnost
- komunikativnost
- prostor pro aktivitu a tvořivost
- konkrétnost
- celostnost

SPONTANEITA

- přistupují děti k činnostem aktivně, samy ze svého vlastního popudu?
Připravila jsem takovou nabídku, aby z ní mohly vybírat všechny děti?

OBJEVNOST

- integruji nové poznatky do starých? Navazují na staré, stanovím je jako problém? Jsou vybrané poznatky z nejbližšího okolí, to co děti žijí? Postihují je (podařilo se mi je pojímat) v logických souvislostech? Připravila jsem činnosti tak, aby umožňovaly dětem samostatně objevovat, řešit a tím si uspořádávat, zpracovávat a uplatňovat své dosavadní zkušenosti? Potom děti pronikají do reality a mají radost z poznávání.

KOMUNIKATIVNOST

- vytvořila jsem dětem prostor pro komunikaci (verbální i neverbální) a spolupráci ? Protože právě při ní se nejvíce komunikuje.

AKTIVITA A TVOŘIVOST

- promyslela jsem a připravila prostředí tak, aby se děti mohly rozhodovat mezi činnostmi, měly možnost experimentovat? Měly dostatek materiálu a pomůcek?

KONKRÉTNOST

- připravila jsem konkrétní činnosti, neužívám příliš povídání o...?

CELOSTNOST

- Piaget říká „Dítě myslí rukama“: volila jsem činnosti tak, aby procházely rukama dětí, bylo při nich zapojeno více jejich smyslů?

KOOPERATIVNÍ UČENÍ

- Spolupráce osob při řešení složitějších úloh (rozdělení rolí, pomáhání si ...)

Sociální učení

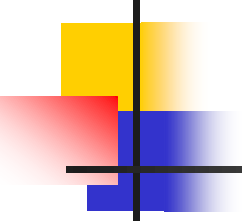
- Učení, které se uskutečňuje (na rozdíl od individuálního) v sociálních podmínkách (interakcích).

Pyramida učení (Shapiro, 1992)

1. Přednášky (5%)
2. Čtení (10%)
3. Audiovizuální metody (20%)
4. Demonstrace (30%)
5. Diskuse ve skupinách (50%)
6. Praktické cvičení (70%)
7. Vyučování ostatních (90%)

ITV o učení:

-
-
- 10% toho, co slyšíme
 - 15% toho, co vidíme
 - 20% toho, co současně vidíme i slyšíme
 - 40% toho, o čem diskutujeme
 - 80% toho, co přímo zažijeme nebo děláme
 - 90% toho, co se pokoušíme naučit druhé

LITERATURA

HAVLÍNOVÁ, M., VENCÁLKOVÁ, E. a kol. *Kurikulum podpory zdraví v mateřské škole (aktualizovaný program)*. Praha : Portál, 2006. ISBN 80-7376-061-5

KOŤÁTKOVÁ, S. *Dítě a mateřská škola*. Praha : Grada, 2008. ISBN 978-80-247-1568-1

MATĚJČEK, Z. *Co děti nejvíc potřebují*. Praha: Portál, 1994. ISBN 80-7178-853-8

PŘÍHODA, V. *Ontogeneze lidské psychiky, 1.díl*. 4. vydání. Praha: SPN, 1964.

Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání. Věstník MŠMT, sešit 2, Ročník LXI, únor 2005.

Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání. Věstník MŠMT.

SMOLÍKOVÁ, K. a kol. *Pedagogické hodnocení v pojetí RVP*. Praha : VUP, 2007. ISBN 978-80-87000-10-6

ŠULCOVÁ, E. *Význam předškolního věku pro zdravý vývoj populace*. Československá psychologie, 1989, ročník XXXIII, č.2, s. 193 – 204.